

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ-ΜΕΛΙΣΣΑΝΙΔΗ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΣΟΥΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

**ΤΟΥΣ ΜΠΡΑΒΟΥΣ ΤΟΥ ΞΑΜΟΛΗΣΕ Ο «ΤΙΓΡΗΣ» ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΦΩΝΗ ΚΑΜΙΑ ΜΗΝ ΑΚΟΥΣΤΕΙ, ΑΝΑΣΑ ΜΗΝ ΚΡΑΤΗΣΕΙ
ΔΕΝΔΡΟ ΠΟΥ ΟΡΘΙΟ ΒΑΣΤΑΓΕ, ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΛΥΓΙΣΕΙ.**

ΠΡΩΤΑ Η ΤΑΞΗ ΣΟΥ ΜΕΤΡΑ ΚΙ Η ΑΝΑΣΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΟΥ. ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΑ ΞΕΝΑ ΛΑΒΑΡΑ, ΓΙΑ «ΤΙΓΡΕΙΣ» ΘΑ ΜΑΤΩΝΕΙΣ.

ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΑΝ ΣΗΚΩΘΕΙ, ΟΙ «ΤΙΓΡΕΙΣ», ΔΙΧΩΣ ΔΟΝΤΙΑ.

ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ: «Ο ΤΙΓΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΣΟΣ»

Ακόμα σε εξέλιξη η νέα επίθεση

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η νέα επίθεση από τους τραμπούκους του Μελισσανίδη, που έχει ξεκινήσει από το Σάββατο 25 Φλεβάρη, βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη. Από εκείνη τη μέρα οι ομάδες κρούσης των επιχειρηματικών συμφερόντων του Μελισσανίδη κάνουν ξανά την εμφάνισή τους στη γειτονιά μας και εισβάλλουν απροκάλυπτα στην κοινωνική ζωή των κατοίκων της Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνας. Από την πρώτη στιγμή βάζουν για μια ακόμη φορά στο στόχαστρό τους τον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο Στρούγκα, με βανδαλισμούς

στην πρόσοψη του κτιρίου, ενώ βανδαλίζουν και το χώρο της Λαϊκής Συνέλευσης ΝΦ-ΝΧ καθώς και το Δημαρχείο.

Την επόμενη μέρα της επίθεσης, σημειώναμε στην ανακοίνωσή-καταγγελία μας: «Δεν περιμέναμε τη χθεσινή επίθεση για να μάθουμε πως είμαστε στοχοποιημένοι τόσο ως χώρος όσο και σε προσωπικό επίπεδο και δεν έχουμε καμιά αμφιβολία πως τα βαμμένα με κιτρινόμαυρο χρώμα ρολά της Στρούγκας, τα συνθήματα "όλο το άλσος γήπεδο" και οι υπόλοιποι βανδαλισμοί είναι μόνο η πρώτη πράξη για τα όσα πρόκειται να ακολουθήσουν τις επόμενες μέρες». Η επιβεβαίωση από τα γεγονότα της ζωής

δεν άργησε να έρθει καθώς από εκείνη τη μέρα η οργανωμένη τραμπούκικη εμπροσθοφυλακή του επιχειρηματία επιχειρεί με μαφιόζικο τρόπο να εισβάλει ξανά στην πόλη μας, προσπαθώντας να σπείρει τον τρόμο σε όποιον αντιτίθεται στο καταστροφικό σχέδιό του, που δεν αφορά μόνο τη Νέα Φιλαδέλφεια

και το άλσος της αλλά και την ευρύτερη περιοχή (αναλυτικά για το σχέδιο με τις βλέψεις Μελισσανίδη και για τη γειτονική περιοχή Ριζούπολης-Προμπονά γράφουμε σε άλλο άρθρο της εφημερίδας μας).

Δυό μέρες μετά, την Καθαρά Δευτέρα, 27 Φλεβάρη, με πρωτοβουλία συντρόφων και συντροφισσών από την κατάληψη, δίνεται άμεση απάντηση με το πιο δυνατό όπλο που έχουν αυτοί που αντιστέκονται, την αλληλεγγύη. Δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες από τη Στρούγκα καθώς και από άλλες συλλογικότητες της Αθήνας συγκεντρωθήκαμε από νωρίς

το πρωί στον χώρο και αποκαταστήσαμε τις ζημιές στην πρόσοψη. Μετά από περισσότερες από τρεις ώρες εργασιών και κατά την αποχώρησή μας, ο οπαδικός στρατός έκανε και πάλι την εμφάνισή του με τραμπούκικη επίθεση σε ελάχιστους από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που είχαν ξεμείνει κουβεντιάζοντας στο δρόμο. Το βράδυ της Δευτέρας, αποχώρησε οργανωμένα, όπως είχε έρθει, για να επανέλθει για κάποιες ώρες και την Τρίτη και να βανδαλίσει για δεύτερη φορά και το Δημαρχείο. Εκτοτε απαγορεύουν την πρόσβαση στους αυτοδι-

Η φυγόκεντρη δύναμη ας είναι ένα παραμύθι των κύκλων, και μόνο μια γραμμή κατακόρυφη νάσαι συ στις στροφές ·έτσι· όπως πάνε οι δρόμοι μοναχοί τους, όπως στέκουν τα βράχια.

Γιάννης Σκαρίμπας

Εκλεισαν, λοιπόν, οχτώ χρόνια από τότε που το ερείπιο απέναντι από το δημαρχείο αποσπάστηκε από την κριτική των τρωκτικών και παραδόθηκε στην κριτική των ανθρώπων. **Και το όνομα αυτής «Στρούγκα».**

Χωρίς τσοπαναριούς. Χωρίς πρόβατα.

Μ' ένα μότο ζωγραφισμένο στον βορεινό τοίχο: **ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΒΑΤΟ ΔΕ ΣΩΘΗΚΕ ΒΕΛΑΖΟΝΤΑΣ.**

Εδώ δεν ταιριάζουν τα μεγάλα λόγια. Για τις Θερμοπύλες κι αυτούς που τις φυλάττουν. Μολονότι και Θερμοπύλες υπάρχουν και φύλακες. Κι υπάρχουν ακόμα κι εκείνοι που προσμένουν «πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος, / κ' οι Μήρδοι επί τέλους θα διαβούνε».

Με την προσμονή θα μείνουν. Φαρμακωμένοι με το ίδιο τους το δηλητήριο. Δούλοι ενός κόσμου που πεθαίνει. Μαριονέτες εξουσιαστών, σαλτιμπάγκοι στην αυλή των ισχυρών του χρήματος, σφουγκοκωλάριοι του κάθε κουροπαλάτη.

Οχτώ χρόνια μετά, είμαστε πάντα εδώ και τους φωνάζουμε: κουφάλες, δεν ξοφλήσαμε...

σελ.6

**ΑΔΕΙΑ
ΤΩΡΑ
ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ**

σελ.7

**ΑΛΛΗΛΕΓ-
ΓΥΗ ΣΤΙΣ
ΚΑΤΑΛΗ-
ΨΕΙΣ & ΤΟΥΣ
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙ-
ΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΧΩΡΟΥΣ**

Το "Χαμπέρι" κυκλοφορεί σε 4.000 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν κι από χέρι σε χέρι. Αναζητήστε το στο αγαπημένο σας καφενείο και σε άλλα καταστήματα σε όλη την πόλη, κι αν δεν το βρείτε επικοινωνήστε μαζί μας. Η εφημερίδα συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου "Στρούγκα". Τα ευπόγραφα άρθρα εκφράζουν την άποψη των συντακτών τους. Θα μας βρείτε στην κατάληψη της Στρούγκας, Δεκελείας 116, Νέα Φιλαδέλφεια, κάθε Τρίτη μετά τις 8.30 μμ που πραγματοποιούνται οι συνελεύσεις μας και κάθε Πέμπτη μετά τις 8 μμ που λειτουργεί καφενείο. Για τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της Στρούγκας μπορείτε να ενημερωθείτε από τις αφίσες στους τοίχους της πόλης και στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://strouga.espinblogs.net>. E-mail επικοινωνίας: haberi@espin.net

αχειριζόμενους χώρους που λειτουργούν εδώ και χρόνια στη γειτονιά μας, ενώ τα οπαδικά-υπαλληλικά μέσα και οι εθνικιστικές-φασιστικές συμμορίες στήνουν πανηγύρι, μοιράζοντας συγχαρητήρια στους τραμπούκους για τον επ'αόριστον αποκλεισμό των χώρων.

Επειτα από λίγες μέρες ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Γιώργος Πάνος καταγγέλλει το κυνηγητό και τον ξυλοδαρμό του του από δεκαμελή ομάδα τραμπούκων-χούλιγκαν της ΑΕΚ, υπό το βλέμμα του διοικητή του τοπικού Αστυνομικού Τμήματος. Το δημοτικό συμβούλιο που ήταν προγραμματισμένο την ίδια μέρα (1η Μάρτη) αναβάλλεται έπειτα από ανακοίνωση του Δήμου που αναφέρει: «Δεδομένης της αδυναμίας προστασίας των αιρετών, των οποίων η σωματική ακεραιότητα απειλείται, το σημερινό Δημοτικό Συμβούλιο αναβάλλεται μέχρι να διασφαλιστούν συνθήκες ομαλότητας στην πόλη από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας». Διεξάγεται, μετά από λίγες μέρες, σχεδόν κεκλεισμένων των θυρών, παρουσία εισαγγελέα και ισχυρής αστυνομικής δύναμης.

Τις επόμενες μέρες, οι βανδαλισμοί συνεχίζονται σε οικοδομή συγγενικού προσώπου του

δημάρχου, ενώ όλη η πόλη έζησε τις τραμπούκικες συμπεριφορές κατά τη διάρκεια της παρέλασης της 25ης Μαρτίου, μπροστά στα μάτια των (λιγοστών σε σχέση με προηγούμενες χρονιές) κατοίκων που παρακολούθησαν την παρέλαση τρομαγμένοι από την απειλητική παρουσία των τραμπούκων, οι οποίοι απολάμβαναν για μια ακόμη φορά τη... συνοδεία και την πλήρη κάλυψη της αστυνομίας.

Ότι δεν κατάφεραν τότε, με τους τραμπούκισμούς και τις απειλές κατά της ζωής κατοίκων στο Πνευματικό Κέντρο στις 29 Μάη του 2014, με τα απειλητικά σημειώματα, με την απαγόρευση συγκεντρώσεων διά της βίας με την ανοχή και προστασία των ΜΑΤ, με τις αντισυγκεντρώσεις, τις δολοφονικές επιθέσεις, τα ψεύδη, τη λασπολογία και τη συκοφαντία του δίκαιου αγώνα του κόσμου της Νέας Φιλαδέλφειας, το επιχειρούν ξανά σήμερα.

Στο μεσοδιάστημα αυτών των τριών σχεδόν χρόνων, εκτός από τις απειλές, τις στοχοποιήσεις, τις επιθέσεις σε σπίτια κατοίκων που προσέφυγαν στο ΣτΕ, τον ξυλοδαρμό του συναγωνιστή δημοσιογράφου της πόλης Μανώλη

Καμπούρη, καθώς και πληθώρα ανίστοιχων περιστατικών, επιχειρείται με κάθε μέσο η τρομοκράτηση του κόσμου της Νέας Φιλαδέλφειας που εξακολουθεί μέχρι και σήμερα να αντιστέκεται και να μην παραδίνεται αμαχητί στα συμφέροντα που προωθούν τη λεηλασία της ζωής του.

Χέρι-χέρι, κράτος και παρακράτος

Την ίδια στιγμή, μέρα με τη μέρα, ανακοινώσεις αλληλεγγύης συλλογικοτήτων, καταλήψεων, πολιτικών οργανώσεων έρχονται από όλη την Ελλάδα και παρά τη λυσσαλέα επιχείρηση επιβολής του νόμου της σιωπής, σήμερα όλο και περισσότεροι μιλάνε για το δικίο των κατοίκων της Νέας Φιλαδέλφειας και για την πρωτόγνωρη επίθεση που δέχονται εξαιτίας της ανυποχώρητης αντίστασης που προβάλλουν, καθώς και για την επιχείρηση επιβολής απαρτχάιντ στην περιοχή μας από την κυβέρνηση και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της, συνεπικουρούμενη από τον αστικό Τύπο και τις εμπροσθοφυλάκες των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Την Τρίτη 28 Φλεβάρη, συγκροτήθηκε έπειτα από κάλεσμά μας, η Ανοιχτή Συνέλευση Αλλη-

Δεκελείας, σπέρνοντας τον φόβο στους περαστικούς και συνδράμοντας τα ΜΑΤ στην απαγόρευση της διαδήλωσης. Η πορεία είχε ως σκοπό να σπάσει ο τρόμος και ο φόβος που επιβάλλουν οι εμπροσθοφυλακές του Μελισσανίδη στην περιοχή, καθώς 8 και να ανακτηθεί η δομή του κινήματος, στην οποία οι τραμπούκοι -με την ανοχή και την προστασία του αστυνομικού μηχανισμού, δημοτικών παρατάξεων, κονδυλοφόρων των τοπικών μέσων "ενημέρωσης" και όλου του συρφετού των υπηρετών του νόμου της μαφίας- απαγορεύουν την πρόσβαση. Αν πίσω από δημοτικές παρατάξεις και κάθε είδους «δημοσιογράφους» μπορεί κανείς να δει το «μεγάλο αφεντικό» και τη μαφία του, πίσω από τον αστυνομικό μηχανισμό υπάρχει η κυβέρνηση. Γι' αυτό και η σημερινή κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ δε διστάζει να κουρελιάσει την ίδια την αστική νομιμότητα, στην οποία ομνύει και στην οποία θα «τάραξε» υποτίθεται το μεγάλο κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Από εκείνη τη στιγμή, έγινε ξεκάθαρο ποια είναι τα δυο στρατόπεδα: από τη μια ο κόσμος του αγώνα και της αλληλεγγύης, από την άλλη ο κόσμος του κεφαλαίου, που με τη βοήθεια του κράτους του θέλει να επιβάλει στην περιοχή ένα καθεστώς πολιτικού-κοινωνικού απαρτχάιντ, ένα καθεστώς στο οποίο απαγορεύονται οι διαδηλώσεις, οι κινητοποιήσεις, οι κοινωνικοί αγώνες. Ενα καθεστώς φόβου και τρομοκρατίας που για όλους εμάς τους Φιλαδελφίτες και τις Φιλαδελφιώτισσες, που ζούμε σε αυτή τη γειτονιά από μικρά παιδιά και την πονάμε όσο κανείς, επιδιώκεται να επιβληθεί στερώντας μας κάθε δικαίωμα λόγου και αντίστασης σε αυτό, προαναγγέλλοντας το νέο πρόσωπο που θα αποκτήσει η γειτονιά μας αν αφήσουμε αυτό το καθεστώς να μας νικήσει.

Γιατί ξανά επίθεση στη Στρούγκα;

Στα χρόνια των απαντών μνημονίων η ανάγκη για συλλογικοποίηση, αυτοοργάνωση και αντίσταση «από τα κάτω» γίνεται πιο επίκαιρη. Η ανάγκη για χώρους σε κάθε γειτονιά, που θα γεμίζουν με ανθρώπους που βλέπουν ότι κάτι δεν πάει καλά, ότι κάτι πρέπει να αλλάξει, είναι κάτι παρ'άνω από επιτακτική.

Ο αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος Στρούγκα, σε πείσμα πολλών, συμπληρώνει αυτές τις μέρες οχτώ χρόνια λειτουργίας. Παρά το γενικότερο κλίμα ραγδαίας υποχώρησης των τελευταίων ετών, την οπισθοχώρηση του εργατικού κινήματος και των ταξικών αντιτάσεων στο κεφάλαιο και το κράτος του, οι επιθέσεις στους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και τις κινηματικές δομές δεν αποτελούν εύφορο έδαφος για να αναπτυχθεί ο φόβος και η τρομοκράτηση των κοινωνικών αγωνιστών και όσων τους παισιώνουν με την υποστήριξη και την αλληλεγγύη τους. Ακόμα και μπροστά στην παρούσα κατάσταση, έχουμε κατορθώσει να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να κρατάμε ψηλά τη σημαία του αγώνα, με αποτέλεσμα να

μπούμε και στο στόχαστρο των επιχειρηματικών συμφερόντων Μελισσανίδη.

Η Στρούγκα υπήρξε από την αρχή καρφί στο μάτι εκείνων που καλύπτονται μέσα στις οπαδικές ορδές εκτελώντας εντολές του «μεγάλου αφεντικού», το οποίο κατάφερε να πάρει τζάμπα την ΑΕΚ (αφού πρώτα την υποβίβασε στην τρίτη κατηγορία), ώστε να δώσει σάρκα και οστά στο σχέδιο «ένα Μόντε Κάρλο, από τον Προμπονά μέχρι το άλσος της Φιλαδέλφειας». Ακόμα και τα «παπαγαλάκια» του τοπικού Τύπου που μέχρι την εμφάνιση Μελισσανίδη δεν επιτίθονταν στη Στρούγκα, γιατί απλά δεν είχαν κάτι να της προσάψουν, έχουν κάθε λόγο σήμερα να λασπολογήσουν σε βάρος της. Γιατί χώροι όπως η Στρούγκα είναι νησίδες ελευθερίας και πραγματικού πολιτισμού μέσα σε έναν ωκεανό εμπορευματοποιημένης διασκέδασης και κατανάλωσης, που έχει πνίξει για τα καλά την πόλη μας και συνεχίζει να τη βυθίζει σε μια άβυσσο επιχειρηματικής αδηφαγίας. Αλλά είναι και φάροι αλήθειας, πράγμα που απεχθάνονται τα «παπαγαλάκια», που μόνο με το ψέμα μπορούν να κονομήσουν. Κανένας δεν πληρώνει για να διαδώσει την αλήθεια, πολλοί πληρώνουν για να διαδώσουν το ψέμα.

Η Στρούγκα, άλλωστε, είναι εκείνη η συλλογικότητα που -χωρίς δεύτερη σκέψη- είχε μιλήσει από την αρχή δημόσια για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας, που μεταμορφώνει σε καταστροφική κατεύθυνση το πρόσωπο της πόλης μας. Δε συμμετείχε απλώς, αλλά είχε την πρωτοβουλία για τον σχηματισμό, από ευρύτερες δυνάμεις, του Συντονιστικού Κατοίκων Ν. Φιλαδέλφειας- Ν. Χαλκηδόνας και Γύρω Περιούχων, που προσπάθησε να κάνει γνωστά σε όλους τους κατοίκους τα επιχειρηματικά σχέδια που στήνονταν στις πλάτες της πόλης και του άλσους της. Αυτά τα οργανωμένα επιχειρηματικά συμφέροντα επιχείρησαν να επιβάλουν σιγή νεκροταφείου γύρω από το συγκεκριμένο ζήτημα. Κάθε απόπειρα για δημόσια συζήτηση αντιμετώπιστηκε με απειλές κατά της ζωής, στοχοποιήσεις προσώπων, προπηλακισμούς, τραμπούκικες επιθέσεις, διάλυση συγκεντρώσεων, αντισυγκεντρώσεις, δολοφονικά πογκρόμ. Ενα σχέδιο πρωτόγνωρης για την περιοχή φασιστικής καταστολής από τους μπράβους των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Πέρα απ' αυτά τα γενικά για τη Στρούγκα, όμως, που τα ξέρι ο κόσμος της Νέας Φιλαδέλφειας, έπειτα από οχτώ χρόνια παρουσίας στη γειτονιά, υπάρχει και το ειδικό που το ξέρουν πολύ καλά αυτοί που κινούν τα νήματα της τραμπούκικης εμπροσθοφυλακής και γι' αυτό την έστειλαν να ξεκινήσει από τη Στρούγκα, που δεν είναι ούτε δημοτική υπηρεσία, ούτε έχει καμιά αρμοδιότητα για τη μελέτη

υπομέτρων. Οι άνθρωποι που τη λειτουργούν, όμως, έχουν τοποθέτηση για το ζήτημα και παρηρησία να την εκφράσουν. Και αυτό είναι που ενοχλεί. Γιατί στη δημόσια ζήτηση καταρρίπτονται όλοι οι προπαγανδιστικοί μανδύες των κυρίαρχων ΜΜΕ, τα ψευτοδιλήμματα, τα ψέματα και ο αποπροσανατολισμός από τον πυρήνα του θέματος, και τότε τα πράγματα δυσκολεύουν για τους επίδοξους άρπαγες. Γιατί οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι τα ντουβάρια, δεν είναι τα κτίρια, είναι οι σχέσεις αλληλεγγύης, συνδιαμόρφωσης και κοινού αγώνα, είναι ο λόγος και τα επιχειρήματα, η διάδοση των ιδεών και η δράση για την υλοποίησή τους. Οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι ούτε νόμιμοι ούτε παράνομοι, είναι δίκαιοι.

Η γειτονιά μας δε θα γίνει Παλέρμο!

Τρία χρόνια μετά το δολοφονικό πογκρόμ της 20ής Ιούνη του 2014 εναντίον της συγκέντρωσης του Συντονιστικού Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνας και Γύρω Περιούχων, με τα ανοιγμένα κεφάλια και τα σπασμένα χέρια και πόδια και την απόπειρα εμπρησμού του κτιρίου της Στρούγκα, τρία χρόνια μετά τη μεγαλειώδη διαδήλωση της 3ης Ιουλίου, που έδωσε τη δέουσα απάντηση στο υπό ψήφιση τότε Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας -Αττικής (ν. 4277/2014), το επενδυτικό σχέδιο της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» εξακολουθεί να καρκινοβατεί και να επιβεβαιώνει μέσα στην πάροδο των χρόνων τους ελάχιστους που από την αρχή έκαναν λόγο για ένα θνησιγενές έκτρωμα, με το

οποίο επιχειρείται να παραδοθεί η πόλη και το άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας στις αδηφάγες ορέξεις για κερδοφόρες μπίζνες του μεγαλοκαπιταλιστή Μελισσανίδη.

Παρά τη συνεχιζόμενη από τότε μέχρι και σήμερα αδιάλειπτη στήριξη των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ, η οποία επιβεβαιώθηκε προσφάτως και διά στόματος Φλαμπουράρη με την πρόθεση από τη μεριά της κυβέρνησης να «βοηθήσει» με νομοθετική παρέμβαση στην παράκαμψη του δόλου, όπως και με την πάντα πρόθυμη Ρένα Δούρου να διευκολύνει τα επιχειρηματικά συμφέροντα και να χαρίσει 40 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό της Περιφέρειας Αττικής στην ιδιωτική επιχείρηση του Μελισσανίδη, παρά τη σιωπή και τη διαστρέβλωση του αστικού Τύπου, τους ξυλοδαρμούς, την απαγόρευση του εκφράζεσθαι και του συνέρχεσθαι των τελευταίων ημερών, όλοι αυτοί γνωρίζουν εξ αρχής πολύ καλά πως η απόπειρα λεηλάτησης ενός από τους ελάχιστους πνεύμονες πρασίνας στο λεκανοπέδιο, έκτασης 480 στρεμμάτων, δεν έχει καμιά κοινωνική νομιμοποίηση από το λαό της Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνας.

Γι' αυτό και τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα εδώ και πάνω από ένα μήνα στην πόλη μας αποκτούν ευρύτερη σημασία και αφορούν συνολικά τους κοινωνικούς αγώνες ενάντια στα μνημόνια, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, τους αγώνες ενάντια στην κινεζοποίηση της εργαζόμενης κοινωνίας, την αντίσταση ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Γίνεται πλέον φανερό πως τα αλληπάλληλα χτυπήματα της μαφίας δεν καταφέρονται μόνο στους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους της περιοχής μας και στους αγωνιζόμενους κατοίκους της που διαφωνούν με το καταστροφικό σχέδιο της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», αλλά σε όλους όσους αντιστέκονται στην προσπάθεια να μετατραπούν οι γειτονίες μας σε μοντέρνες φυλακές και σε αυλές των επιχειρηματικών συμφερόντων. Το πείραμα της Νέας Φιλαδέλφειας δεν είναι δια-

φορετικό από αυτό που επιχειρείται στο Βόλο, στον Πειραιά, στα Εξάρχεια και σε όποια άλλη γειτονιά εκβιάζεται από τις κάθε είδους απειλές επιχειρηματιών, οι οποίοι, ως γωστόν, δεν ορρωδούν προ ουδενός μπροστά στην αποκόμιση του μέγιστου κέρδους.

Παράλληλα, η ένοχη σιωπή της συντριπτικής πλειοψηφίας του αστικού Τύπου, που είτε αποσιωπά είτε διαστρεβλώνει τα γεγονότα, είναι εύλογη, καθότι αυτοί που έχουν τα μέσα ενημέρωσης στα χέρια τους έχουν περισσότερα να κερδίσουν από τη διαφημιστική πίτα του ΟΠΑΠ παρά από την αποκάλυψη της αλήθειας για τον αγώνα των κατοίκων μιας γειτονιάς που διεκδικεί το δικίο του.

Κατ' αντιστοιχία, η εικόνα του τοπικού Τύπου δεν είναι διαφορετική. Παρακολούθησαμε ξανά τα αποκαλυπτήρια κάποιων παπαγάλων που τραγουδούν μόνο για λογαριασμό του αφεντικού τους, προσδοκώντας να βάλει το χέρι στην τσέπη και να τους δώσει σποράκια. Κρατώντας δήθεν επαμφοτερίζουσα στάση και ως θιασώτες της πολιτικής των ίσων αποστάσεων, άξιοι συνεχιστές της σχολής του Γκέμπελς, έχουν διαλέξει από καιρό πλευρά. Γι' αυτό και σε αγαστή σύμπλευση με αρκετούς δημοτικούς συμβούλους της περιοχής σιωπούν μπροστά σε σκηνικά βίας και φίμωσης του λαού της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, παρέχοντας επί της ουσίας κάλυψη στον μαφιόζικο ιδιωτικό στρατό.

Εκτός από κάποιους που έσπευσαν να δώσουν τις... φιλικές συμβουλές τους για χτυπήματα μακριά από τα μάτια του κόσμου και όχι φόρα παρτίδα, κάποιοι άλλοι θυμήθηκαν να ζητήσουν από τον δήμο να κινητοποιήσει την αστυνομία με σκοπό τη σύλληψή μας, λόγω του ότι πήραμε ένα χώρο και από ερείπιο τον κανάμε ξανά λειτουργικό και ανοιχτό στη γειτονιά και στις κοινωνικές ανάγκες της νεολαίας για δημιουργικότητα, συμμετοχή, αλληλεγγύη, μοίρασμα και κοινωνικοποίηση.

Να σπάσουμε τον τρόπο!

Δεν πρόκειται όμως να καταφέρουν να απλώ-

σουν τα χέρια τους πάνω από την πόλη και το άλσος της, όσο αίμα κι αν τρέξει, όσα κεφάλια κι αν ανοίξουν. Ο αγώνας ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα και στον κατακερματισμό του Άλσους από τον μεγαλοκαπιταλιστή Μελισσανίδη, που έχει στο πλευρό του κυβερνήσεις, κόμματα, ένα ολόκληρο σύστημα, είναι άριστος, όμως η Ιστορία δείχνει πως ο δυνατός δεν νικάει, όταν αυτοί που έχουν το δίκιο επιμένουν να αγωνίζονται.

Μέχρι πριν από τρία χρόνια, ελάχιστοι γνώριζαν τον αγώνα μας. Σήμερα έχει ξεπεράσει κατά πολύ τα όρια της περιοχής μας. Κι εμείς είμαστε εδώ, όρθιες και όρθιοι, κρατώντας ψηλά τη σημαία του αγώνα, παρά τις απειλές κατά της ζωής μας, τη μούγκα του αστικού Τύπου (πλην ελάχιστων τιμητικών εξαιρέσεων), τις στοχοποιήσεις προσώπων, τις τραμπούκικες επιθέσεις, τη διάλυση και απαγόρευση συγκεντρώσεων, τις αντισυγκεντρώσεις των μαφιόζων, τα δολοφονικά πογκρόμ και τα ανοιγμένα κεφάλια, ενώ την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης συνεχίζονται με συγκέντρωση-μοτοπορεία στα Προπύλαια την Τρίτη 4 Απριλίου και με ανοιχτή συζήτηση στο Πολυτεχνείο για τον «αγώνα ενάντια στην επιχείρηση επιβολής πολιτικού, κοινωνικού και ταξικού apartheid στη Νέα Φιλαδέλφεια», το Σάββατο 8 Απριλίου.

Καλούμε τον λαό της Νέας Φιλαδέλφειας και της Νέας Χαλκηδόνος να συνεχίσει να στέκεται πλάι σε όσους αγωνίζονται για την υπεράσπιση της πόλης και του Άλσους και να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Να μην ανεχτεί την επιβολή του νόμου της μαφίας στην περιοχή, να συνεοδητοποιήσει τη δύναμή του. Να συνεχίσει τις αγωνιστικές παραδόσεις των πατεράδων και των παππούδων μας.

Από τη μεριά μας βροντοφωνάζουμε ακόμα πιο δυνατά: Δε λυγίζουμε, δεν σταματάμε τον αγώνα. Μαζί με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις της πόλης και τις συλλογικότητες του κινήματος θα δώσουμε κι αυτή τη φορά τον αγώνα της υπεράσπισης της πόλης και του Άλσους, στα χνάρια του μεγάλου αγώνα του 2014, χτίζοντας ένα ευρύ ενωτικό μέτωπο πάλης ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα του Μελισσανίδη. Και θα νικήσουμε!

Το Άλσος μας δε θα γίνει Μόντε Κάρλο, θα παραμείνει δάσος με όλα τα δέντρα στη θέση τους.

Η Νέα Φιλαδέλφεια δε θα γίνει Παλέρμιο, θα συνεχίσει να είναι γειτονιά.

Η Στρούγκα δε θα γίνει ένα ακόμα μαγαζί, θα μείνει για πάντα ελεύθερος και ανοιχτός κοινωνικός χώρος!

A.K. & X.P.

Από τον Προμπονά μέχρι το Άλσος ΤΟ «ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ» ΤΟΥ ΜΕΛΙΣΣΑΝΙΔΗ

Όσο ο αγώνας στη γειτονιά μας με τον οπαδικό στρατό του Δ. Μελισσανίδη προχωρά, τόσο πιο καθαρά φαίνεται αυτό που η «Στρούγκα» αντιπαλεύει εδώ και τρία χρόνια: ο Δ. Μελισσανίδης θέλει να φτιάξει το δικό του Μόντε Κάρλο (δική του είναι η φράση), καταστρέφοντας Άλσος, πόλη και γύρω περιοχές. Δεν είναι κανένας σωτήρας-στρατηλάτης της ΑΕΚ, που κινείται με βάση το συμφέρον της ομάδας, όπως νομίζουν κάποιοι οπαδοί της. Όπως κάθε καπιταλιστής, προσπαθεί να βρει εκείνη την επενδυτική φόρμουλα που θα του εξασφαλίσει το μέγιστο κέρδος με το λιγότερο δυνατό κόστος.

Αυτό προσπάθησε να κάνει από την πρώτη στιγμή με το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας ορεγόμενος στρέμματα πρασίνου για το μεγαλεπήβολο σχέδιό του, αλλά του χάλασε τη manέστρα το Συντονιστικό Κατοίκων ΝΦ-ΝΧ και Γύρω Περισού, η Στρούγκα και οι δυνάμεις του κινήματος που συσπειρώθηκαν γύρω από αυτόν τον αγώνα. Ξαν καπιταλιστής, όμως, έχει φροντίσει εδώ και καιρό να έχει εναλλακτικά επιχειρηματικά σχέδια για τις μπίζνες που ονειρεύεται, μιας και οι μπουλντόζες ούτε καν αχνοφάνονται στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Ο λόγος για την πρώην βιοτεχνική περιοχή του Προμπονά, που είναι ανάμεσα στη Νέα Φιλαδέλφεια, το γήπεδο της Ριζούπολης και το σταθμό ΗΣΑΠ του Περισού. Από τα τέλη της δεκαετίας του '80, στην εν λόγω περιοχή, με τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου, προβλεπόταν η δημιουργία Βιοτεχνικού Πάρκου, που θα συγκέντρωνε παλιές βιοτεχνίες που υπήρχαν στην ευρύτερη περιοχή από χρόνια. Οι απαιτούμενες κινήσεις δεν έγιναν ποτέ και οι κάτοικοι της περιοχής πήγαν ένα βήμα μπροστά και απαιτήσαν να γίνει κοινόχρηστος χώρος. Φυσικά, το δίκαιο αίτημα των κατοίκων δεν ικανοποιήθηκε - όπως ήταν αναμενόμενο - από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Έτσι, το 1999 εμφανίζεται ο πρώτος κερδοσκοπός που βλέπει «ευκαιρίες» στην περιοχή. Ο Μάτσας, που έχει αγοράσει το

οικόπεδο της Columbia, αρχίζει να γκρεμίζει τα κτίριά της, τα οποία είχαν κριθεί διατηρητέα. Οι κάτοικοι κινούνται αποφασιστικά για να σταματήσει το γκρέμισμα ο Μάτσας και με προσφυγή στο ΣτΕ το καταφέρνουν.

Σιγά σιγά, εμφανίζεται και άλλο «κοράκι». Κάπου μεταξύ 2006 και 2007, μια κατασκευαστική εταιρεία ονομάτι ΚΤΗΤΩΡ ΑΕ, που έχει ιδρυθεί το 2003, αγοράζει 12.000 τ.μ. στην περιοχή. Η εταιρεία ανήκει στον όμιλο Μελισσανίδη. Στη συνέχεια, γίνεται κάτι που ξεδιαλύνει σε σημαντικό βαθμό τα πράγματα. Ο τότε υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Σουφλιάς βγάζει απόφαση που τροποποιεί το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο και το Βιοτεχνικό Πάρκο Προμπονά μετατρέπεται σε Βιοτεχνικό Πάρκο προς εξυγίανση. Τώρα, μέσα στην έκταση μπορούν να ανεγερθούν εμπορικά κέντρα, καθώς αυτή περιλαμβάνει σε νέο καθεστώς που επιτρέπει τέτοιες χρήσεις.

Έτσι, μια σημαντική έκταση γης αποτιμάται σε εξευτελιστική τιμή, λόγω της διαχρονικής υποβάθμισης της περιοχής, και «ξαφνικά» αλλάζει και γίνεται πεδίο άκρως προσοδοφόρων επενδύσεων, αφού η αναβάθμισή της θα οδηγήσει σε μεγάλα κέρδη. Την ώρα αυτής της ακαριαίας αναβάθμισης, ο Μελισσανίδης βρίσκει με εκτάσεις γης που τη μια μέρα ήταν αποτιμημένες εξευτελιστικά, και την άλλη γίνονται «φιλέτο», καθώς μπορεί πλέον να χτιστούν μεγαθήρια τύπου Mall. Συμπέρασμα: μια ακόμα κυβέρνηση σπεύδει να ικανοποιήσει με κάθε κόστος τις ορέξεις των καπιταλιστών και εκείνος που είχε πουλήσει την ΑΕΚ και αδιαφορούσε για την τύχη της, αποφασίζει να ξαναγίνει «στρατηλάτης» της ΑΕΚ (από το 2005 ξαναεξοστάθηκε το... ενδιαφέρον του).

Οι κάτοικοι προσέφυγαν για ακόμη μια φορά στο ΣτΕ ενάντια στην απόφαση Σουφλιά και την τροποποίηση του ΓΠΣ και κατάφεραν να παγώσουν τα σχέδια των καπιταλιστών. Κατά της προσφυγής των κατοίκων και υπέρ της απόφασης

Σουφλιά παρενέβησαν εταιρείες όπως η AEGEAN WAREHOUSE και η ΚΤΗΤΩΡ του ομίλου Μελισσανίδη, καθώς και η εταιρεία του Μάτσας.

Οι πάτρνες του Real Estate, όμως, δεν το βάζουν εύκολα κάτω. Πέντε χρόνια μετά, ένας άλλος υπουργός Περιβάλλοντος βγάζει απόφαση που κάνει την ίδια τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου. Οι κάτοικοι προσφεύγουν ξανά στο ΣτΕ (την 1η Ιουλίου το 2013) αλλά αυτή την φορά δε δικαιώνονται. Η περιοχή παραχωρείται βόρα στα επιχειρηματικά συμφέροντα Μελισσανίδη και Μάτσας. Την τελευταία κίνηση κάνει ο δήμαρχος Αθηναίων που εγκρίνει την πολεοδομική μελέτη που «δωρίσαν» στο Δήμο οι εταιρείες των καπιταλιστών.

Ο Μελισσανίδης παίζει σε δύο ταμπλό. Ενώ έχει ξεκινήσει τις Real Estate μπίζνες του από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 στην ευρύτερη περιοχή και συγκεκριμένα στην περιοχή του Προμπονά, επανέρχεται στα διοικητικά της ΑΕΚ μετά την αποτυχία του 2005. Αυτήν τη φορά παίρνει την ΠΑΕ, αλλά θέλει το γήπεδο που θα κατασκευαστεί να ανήκει σε μια δική του εταιρεία, τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Αν πετύχει να βάλει πόδι στο Άλσος, με πολιορκητικό κλοιό το γήπεδο, θα έχει μια μεγάλη περιοχή, που θα ξεκινά από τον Προμπονά και θα φτάνει μέχρι το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας. Όπως αντιλαμβάνεστε, την κουβέντα για «Μόντε Κάρλο» δεν την πέταξε τυχαία.

Στο ταμπλό της Νέας Φιλαδέλφειας υποτίμησε τις αντιστάσεις του κόσμου που ρίχτηκε στον αγώνα κατά της υφαρπαγής του Άλσους. Δεν παραιτείται όμως. Γι' αυτό ξαμόλησε τον οπαδικό στρατό να σκορπίσει τον τρόπο στην πόλη, ώστε να επιβάλει το νόμο της σιωπής, τον νόμο της μαφίας. Ρίχνει, όμως, ιδιαίτερο βάρος και στην περιοχή του Προμπονά, που αποτελεί τη βάση εφόρμησης του επιχειρηματικού του σχεδίου. Γι' αυτό έσπευσε να κάνει την πολεοδομική μελέτη και να τη «δωρίσει» στον δήμο Αθηναίων, όπου ο προθυμό-

τατος Καμίνης την πέρασε από το δημοτικό συμβούλιο. Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία, όμως, θα χρειαστεί κάποιος χρόνος, στη διάρκεια της οποίας ο Μελισσανίδης θα πιέσει την κατάσταση στη Νέα Φιλαδέλφεια. Κι αυτό το ζούμε έντονα το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Υπάρχουν, βέβαια, τεράστια εμπόδια. Δεν είναι η υψομετρική μελέτη που δεν εγκρίνει ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος (και καλώς δεν την εγκρίνει, γιατί αλλιώς θα παρανομούσε, αφού δεν υπάρχει εγκριμένη μελέτη της υπογειοποίησης του κεντρικού δρόμου). Το μεγάλο εμπόδιο είναι το ιδιοκτησιακό, αφού η Ερασιτεχνική ΑΕΚ δεν μπορεί να μεταβιβάσει το οικόπεδο που της έχει παραχωρήσει το κράτος, σε μια ανώνυμη εταιρεία («Δικέφαλος 1924»). Ξέρουν πολύ καλά ότι αυτό το ζήτημα εκκρεμεί και στις υπηρεσίες του υπουργείου Περιβάλλοντος, που δε δίνουν έγκριση, και στα δικαστήρια, όπου έχουν προσφύγει μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ.

Έτσι δημιουργείται εύλογα το ερώτημα: γιατί ένας καπιταλιστής δείχνει τόση πρεμούρα να επενδύσει σε αυτήν την περιοχή και να έχει να αντιμετωπίσει τις όποιες καθυστερήσεις στα επιχειρηματικά του σχέδια και τον κίνδυνο του ναυαγίου; Η απάντησή είναι απλή: ο «τίγρης» εκμεταλλεύεται τον πόθο των ΑΕΚτζήδων για το γήπεδο και μετατρέπει κάποιους απ' αυτούς σε δύναμη κρούσης, δημιουργώντας παράλληλα ένα αξιολογο αγοραστικό κοινό. Έτσι, αν ναυαγήσει το σχέδιο για το ιδιωτικό του γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, έχει έτοιμο το «plan B», για ένα συγκρότημα γηπέδου και τεράστιου εμπορικού κέντρου στην περιοχή του Προμπονά. Ο Μελισσανίδης μονά-ζυγά κερδίζει. Γιατί μπορεί η «Αγία Σοφία» να μη χτιστεί στα «ιερά χώματα», αλλά αυτός «θα έχει κάνει ό,τι μπορούσε». Και η πελατεία δε θα γυρίσει την πλάτη στον μεγάλο ηγέτη που θα έχει ικανοποιήσει τον πόθο της, έστω και λίγο πιο πέρα από το χώρο του παλιού γηπέδου της ΑΕΚ.

ρασκ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΣΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
ΤΡΙΤΗ 4/4_18.00 | ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
“ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ ΣΤΗ ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ”
ΣΑΒΒΑΤΟ 8/4_19.00 | ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ [ΚΤ.ΓΚΙΝΗ]

αυαρχικοί - αυαρχικές κομμουνιστές - κομμουνιστριες
αυτροφοί - αυτροφισσες
ατέκια, καταλήψεις
πολιτικές ομάδες

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΣΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
ΤΡΙΤΗ 14/3_17:00
ΠΛ. ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΡΟΥΓΚΑ ΣΤΗ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16/3_18:00
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑΘΜΟΣ ΗΣΑΠ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

αυαρχικοί - αυαρχικές κομμουνιστές - κομμουνιστριες
αυτροφοί - αυτροφισσες
ατέκια, καταλήψεις
πολιτικές ομάδες

Να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης ΑΔΕΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Απόσπασμα από ομιλία του Δημήτρη Κουφοντίνα στην Πάτρα:

Πριν από λίγο διάβασα στη σημερινή συνέντευξη του Κοντονή στην Εφ.Συν. μια απάντηση ιδιαίτερα αποκαλυπτική: «Και να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την άδεια, δεν είναι υποχρεωτικό να δοθεί».

Ενώ ο σχετικός νόμος το λέει καθαρά: «Αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις, η άδεια δίνεται». Ο υπουργός λέει δηλαδή το αντίθετο από ό,τι προβλέπει ο νόμος.

Θα μπορούσε να πει απλώς: «Δεν είμαι αρμόδιος, τα συμβούλια αποφασίζουν κ.λ.π.»

Όμως εδώ ο υπουργός των νόμων λέει ότι οι νόμοι δεν ισχύουν, δηλαδή απλά και καθαρά δίνει απόλυτη κάλυψη στην εισαγγελέα.

Από το 2010, ο Δ. Κουφοντίνας δικαιούται άδειες εξόδου από τη φυλακή, έχοντας όλες τις τυπικές προϋποθέσεις (οχτώ χρόνια φυλάκισης, όχι πειθαρχική ποινή). Ωστόσο, δεν έχει πάρει ούτε μία. Όλες οι αιτήσεις απορρίπτονται επειδή «είναι ύποπτος για την τέλεση νέων εγκλημάτων». Και γιατί είναι ύποπτος; Γιατί παραμένει κομμουνιστής και συνεχίζει να πιστεύει και να υποστηρίζει δημόσια ότι ο καπιταλισμός δεν ανατρέπεται με ειρηνικό τρόπο. Αν αυτό δεν είναι δίωξη φρονημάτων, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται, είτε σαν τραγωδία είτε σαν φάρσα. Στις μέρες μιας υποτιθέμενης αριστερής κυβέρνησης ζητείται ξανά το «Αποκρηύσσω» των παλιών δηλώσεων μετανοίας, που ζητούσαν από τους κομμουνιστές και τους αριστερούς την περίοδο του μοναρχοφασισμού.

Η «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επιμένει να διατη-

ρεί τον φασιστικό νόμο Δένδια (ν. 3772/2009, άρθρο 20, παρ. 3), που ακυρώνει το Συμβούλιο της Φυλακής και καθιερώνει τη δικτατορία

Εκδικητικότητα της οικογένειας Μητσότακη; Αναμφίβολα. Πάνω από όλα όμως, απροσμέτρητη δειλία και υποταγή στην «αντιτρομο-

του εισαγγελέα, ο οποίος έχει δικαίωμα βέτο, αν τα δύο άλλα μέλη του Συμβουλίου (διοίκηση και κοινωνική υπηρεσία της Φυλακής) ψηφίσουν υπέρ της χορήγησης άδειας. Ετσι, ένα δικαίωμα που κατακτήθηκε με αγώνες των κρατούμενων, μετατρέπεται σε αποκλειστικό δικαίωμα του δικαστικού μηχανισμού. Ειδικά για τους πολιτικούς κρατούμενους όπως οι Δ. Κουφοντίνας και Κ. Γουρνάς, η άδεια έχει εξαρτηθεί απόλυτα από την υπογραφή δήλωσης μετανοίας και αποκρήρυξης των πολιτικο-ιδεολογικών τους απόψεων.

Ετσι, έχει επιβληθεί ένα καθεστώς εξαίρεσης, που νομοθετήθηκε με τη φασιστική διαταγή του νόμου Δένδια, πίσω από την οποία κρύβεται η κυβέρνηση, αφήνοντας στον δικαστικό μηχανισμό το δικαίωμα να κόβει κάθε ανάσα ελευθερίας από τους πολιτικούς κρατούμενους.

Δικαστική αυθαιρεσία; Προφανώς. Βούληση των Αμερικανών; Εννοεί-

κρατική» τρομολαγνεία του ΣΥΡΙΖΑ (για τον ακροδεξιό εταίρο της συγκυβέρνησης δε χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα), η οποία, παρά τις υποκριτικές διακηρύξεις της όσο ήταν αντιπολίτευση και ζητιάνευε ψήφους από παντού, δεν προχώρησε ποτέ στην κατάργηση της φασιστικής διάταξης και την επαναφορά του προηγούμενου καθεστώτος, βάσει του οποίου η εισαγγελική μειοψηφία δεν είχε την ισχύ βέτο και η άδεια σε έναν κρατούμενο δινόταν και με πλειοψηφία 2-1.

Μάλιστα, ο αρμόδιος υπουργός Δικαιοσύνης, Σ. Κοντονής, ενώ δεν κάνει τίποτα από αυτά που οφείλει (π.χ. να καταργήσει το εισαγγελικό βέτο ή να επιβάλει διά νόμου την αυτοδικαίη χορήγηση άδειας όταν πληρούνται οι όροι που ορίζει ο Σωφρονιστικός Κώδικας) συμπεριφέρεται με την ευρύτητα ενός υφυπουργού... Ποδοσφαίρου. Αυτό το αίσχος δεν μπορεί να συνεχιστεί

άλλο! Στο κάτω-κάτω, αυτοί που γνωρίζουν έναν κρατούμενο είναι οι εμπλεκόμενοι με τη διαχείριση της φυλακής (διεύθυνση και κοινωνική υπηρεσία) και όχι ο όποιος εισαγγελέας, που συμπεριφέρεται σαν βασιλικός επίτροπος έκτακτου στρατοδικείου, κουρελιάζοντας το ίδιο το «σωφρονιστικό» νομικό πλαίσιο, που δεν προβλέπει δήλωση μετάνοιας από έναν κρατούμενο για να του χορηγηθεί άδεια.

Η υπόθεση αυτή δεν αφορά μόνο τον Δημήτρη Κουφοντίνα και τους υπόλοιπους πολιτικούς κρατούμενους που υφίστανται ακραίες παραβιάσεις των στοιχειωδών δικαιωμάτων τους. Συνιστά καλπάζουσα επιχείρηση εξαίρεσης δικαιωμάτων, φασιστικού τύπου λογοκρισία και φήμωση ιδεών (ενδεικτικό είναι το κλείσιμο της Νομικής, με αφορμή την εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δ. Κουφοντίνα, και η περικύκλωσή της από τα ΜΑΤ, στις 14 Δεκεμβρίου του 2016). Με αυτήν την έννοια, μας αφορά όλους και όλες. Γι' αυτό και - πέρα από την καταγγελία του καθεστώτος εξαίρεσης - απαίτηση όλων μας πρέπει να είναι η κατάργηση του φασιστικού νόμου Δένδια εδώ και τώρα!

Κλείνουμε παραθέτοντας μια δήλωση του Κώστα Γουρνά:

«Από τη μεριά μου, η μόνη δήλωση που έχω να κάνω είναι αυτή της στρατεύσής μου στον κόσμο του αγώνα, της ολόψυχης διάθεσης της ζωής μου στην υπηρεσία των ιδανικών της κοινωνικής επανάστασης, για έναν κόσμο όπου το δικαίωμα συμβαδίζει με την ελευθερία. Θα συνεχίσω να υπερασπιζομαι τα δικαιώματα που κατέκτησαν κρατούμενοι πριν από μένα με σκληρούς αγώνες, χωρίς τη διάθεση να χαρίσω σε κανέναν το δικαίωμα της άδειας».

και μαζική προσέλευση, αλλά και η πορεία από τα Προπύλαια στα κεντρικά γραφεία του Συριζα για τις άδειες Δ. Κουφοντίνα και Κ. Γουρνά την Τετάρτη, 15 Μάρτη, την Πανελλαδική Ημέρα Δράσεων Αλληλεγγύης, που καλέστηκε από τη Φωνή Λευτεριάς για τους Πολιτικούς Κρατούμενους.

A.K.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ & ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Με δύο ταυτόχρονες αστυνομικές επιχειρήσεις τα ξημερώματα της Δευτέρας 13/3 εκκενώθηκαν οι καταλήψεις Βίλα Ζωγράφου και η κατάληψη στέγης προσφύγων στο Δρακοπούλειο κέντρο. Κατά την εισβολή των μπάτσων στη Βίλα Ζωγράφου συνελήφθησαν επτά σύντροφοι και συντρόφισσες οι οποίοι ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη για την υπεράσπιση του χώρου. Οι πρόσφυγες που φιλοξενούνταν στο Δρακοπούλειο, μετά την εκκένωση από την εισβολή των ΜΑΤ, μεταφέρθηκαν στο Αλλοδαπών.

Την ίδια μέρα αστυνομικές δυνάμεις συνοδεία δικαστικού λειτουργού πραγματοποίησαν μια ακόμα εισβολή σε εστία αγώνα, πλήρως ενορχηστρωμένη με τις άλλες επιθέσεις στις δύο δομές της αντίστασης και της αλληλεγγύης. Στο στέκι προκλήθηκαν σοβαρές ζημιές ενώ εκλάπησαν και χρήματα από το ταμείο (600 ευρώ) τα οποία προορίζονταν για την κάλυψη δικαστικών και ιατρικών εξόδων συντρόφων.

Οι επιθέσεις αυτές δεν μας προκαλούν καμία έκπληξη μιας και δε συ-

σκολεύεται να καταλάβει κανείς ότι πρόκειται για μια συνολικότερη πολιτική της κυβέρνησης με σκοπό τη βίαιη καταστολή των κέντρων αντίστασης και αγώνα. Σπεύδουν να τσακίσουν οτιδήποτε μπορεί να τους δυσκολέψει ή να σταθεί απέναντί τους, ακριβώς όπως έκαναν οι προκάτοχοί τους για να συνεχίσουν ανενόχλητοι την αφάιμαξη των ζώων μας και την αρπαγή του παραγόμενου από εμάς κοινωνικού πλούτου.

Η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ την ώρα που συνεχίζει ακάθεκτα τη λεηλάτηση των ζώων μας στα χνάρια όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων του κεφαλαίου, δείχνει για ακόμη μια φορά τα δόντια της απέναντι στον κόσμο του αγώνα και την έμπρακτη αλληλεγγύη του στους πρόσφυγες.

Η νέα επίθεση του αστυνομικοδικαστικού μηχανισμού αποτελεί ωμή πρόκληση για όλο το κίνημα και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ηρθε ο καιρός να περάσουμε στην αντεπίθεση.

Τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται!

A.K.

Στη φυλακή «Ελλάδα» δεν μπορούμε να μιλάμε για αυτοκτονίες, αλλά για... δολοφονίες!

Μόνο ως δολοφονίες μπορούν να χαρακτηριστούν τα δύο περιστατικά μεταναστών που θέλησαν να βάλουν τέλος στη ζωή τους. Σε μία ζωή που ήλπιζαν ότι θα άλλαζε προς το καλύτερο φτάνοντας σε μια ευρωπαϊκή χώρα, όπου θα μπορούσαν να εργαστούν και να ζήσουν μαζί με φίλους και συγγενείς τους. Είδαν όμως το όνειρό τους να γίνεται συντρίμια μπροστά τους, όταν ο εγκλωβισμός τους στη φυλακή «Ελλάδα» παρατείνεται ολόένα και παραπάνω.

Πώς να αντέξει κάποιος, όταν είναι πεταμένος είτε σε κάποιο στρατόπεδο με άθλιες συνθήκες διαβίωσης είτε σε κάποια δομή «φιλοξενίας», μακριά από την οικογένειά του, περιθωριοποιημένος από την κοινωνική ζωή του τόπου, εξαναγκασμένος να ζει σ' ένα γκέτο μόνο με την παρέα ομοεθνών του;

Όταν σου δολοφονούν κάθε όνειρο, μια τέτοια ζωή δεν αντέχεται...

Ο νεαρός Αχμαντ, που βρέθηκε κρεμασμένος στη θύρα Ε3 στο λιμάνι του Πειραιά, είναι ο ένας από τους δύο μετανάστες, για τον οποίο όμως καμία δημοσιογραφική πένα δεν σπατάλησε μελάνι.

Ο δεύτερος είναι ο 29χρονος Σύριος, ο οποίος αυτοπυρπολήθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης της Χίου μπροστά σε πολλά μάτια.

Οι πρόσφυγες «έχουν εδώ πράγματα που δεν είχαν στα σπίτια τους» δήλωνε με χυδαιότητα ο υπουργός μεταναστευτικής πολιτικής, Γ. Μουζάλας σχετικά με τις παροχές στα στρατόπεδα φιλοξενίας προσφύγων που έχουν όλα τα χαρακτηριστικά στρατοπέδων συγκέντρωσης. Είχαν και... κλουβιά στα σπίτια τους κε Μουζάλα;

A.K.

Οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης που έγιναν με αφορμή το καθεστώς εξαίρεσης στους πολιτικούς κρατούμενους ήταν η εκδήλωση της «Φωνής Λευτεριάς» την Τετάρτη, 1η Φλεβάρη, στο αμφιθέατρο της ΑΣΟΕΕ για το ζήτημα της άμεσης χορήγησης άδειας εξόδου στον Δημήτρη Κουφοντίνα η οποία πραγματοποιήθηκε με επιτυχία

Which side are you on, boys?

Εδώ και ένα μήνα περίπου, στη Νέα Φιλαδέλφεια έχει εγκαθιδρυθεί ένα ιδιότυπο καθεστώς πολιτορκίας από χουλιγκαν της ΑΕΚ. Ξεκίνησε με ένα «απλό» βάψιμο στα ρολά της κατάληψης Στρούγκα και αποκλεισμό του χώρου και συνεχίστηκε με τραμπουκισμούς και τον ξυλοδαρμό μελών του δημοτικού συμβουλίου. Ωστόσο, το αποκορύφωμα των δράσεών τους ήταν η αντισυγκέντρωση στην πορεία που είχε κληθεί από τη «Συνέλευση Αλληλεγγύης στην κατάληψη Στρούγκα» στις 16 Μαρτίου.

Την ημέρα εκείνη, τέθηκε ξεκάθαρα το δίλημμα: είτε με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του μεγαλοκαπιταλιστή Μελισσανίδη και το κράτος είτε με τα κινήματα και τον κόσμο του αγώνα. Η θέση που έλαβε ο ιδιωτικός στρατός ήταν ξεκάθαρη. Παράλληλα, το κράτος και ο κατασταλτικός μηχανισμός του επέλεξαν να παραδώσουν τη Νέα Φιλαδέλφεια στους χουλιγκάνους, αφήνοντάς τους να περιφέρονται μέσα στην πόλη και κόβοντας την πορεία στα Ανω Πατήσια, παρατάσσοντας κλούβες και διμοιρίες ΜΑΤ. Τέτοιες αντισυγκεντρώσεις σε πορείες του κινήματος, σε συνεργασία με τους μπάτσους, συνήθως πραγματοποιούνται από τα ασπόνδυλα της Χρυσής Αυγής και λοιπές ομάδες φασιστοειδών.

Στο σημείο αυτό, τίθεται ένα **κουίζ για δυνατούς λύτες: με οπαδούς ποιων ομάδων είχε υπάρξει συμπλοκή έξω από τη**

Στρούγκα το Μάιο του 2009; Ήδη, από το 2009 λοιπόν μερίδα οπαδών της ΑΕΚ, γνωστή για τις φασιστικές απόψεις της, είχε εκφραστεί εμπράκτως για το προσφάτως τότε καταληφθέν κτίριο της Στρούγκας και τον κόσμο που πλαισίωνε το εγχείρημα. Ο βανδαλισμός της Στρούγκας και η επίθεση σε κατοίκους και αλληλέγγυους το 2014, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό αρκετών εξ αυτών, ήταν το δεύτερο κρούσμα επίθεσης σε κινηματική δομή τα τελευταία χρόνια από

θέσεις σε κομμάτια του ευρύτερου κινήματος του ταξικού/κοινωνικού ανταγωνισμού και μάλιστα κατ' εξακολούθηση. Σύμπτωση επαναλαμβανόμενη δεν είναι σύμπτωση. Αλγεινή εντύπωση προκαλεί και το γεγονός πως στα οχτώ χρόνια λειτουργίας της Στρούγκας, ο χώρος έχει δεχθεί επιθέσεις μόνο από τις **ναζιστικές συμμορίες ΑΜΕ και C18 Hellas** και από τους οπαδούς της ΑΕΚ, οι οποίοι είναι και οι μόνοι που έχουν εισβάλει εντός του χώρου. Οι φασιστικές αυτές ομάδες,

γελος της επίθεσης των χουλιγκάνων στις 25 Φεβρουαρίου. Παραθέτουμε ένα κομμάτι από την ανακοίνωσή τους: «Το Calm Before the Storm των Venom γράφτηκε για τους παρακρατικούς λεβιέδες της Στρούγκας για να πάρουν μία γεύση τί τους επιφυλάσσεται από την μοίρα. Σε μόνιμη τροχιά επίθεσης» (σ.σ. η ορθογραφία διατηρήθηκε ως είχε στο κείμενό τους, οπότε ζητάμε συγγνώμη για τα ορθογραφικά και συντακτικά λάθη των ελληναράδων). Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν:

χουλιγκάνους. Συνεπώς, το τρίτο επεισόδιο της ιστορίας, που διαδραματίζεται τον τελευταίο καιρό δεν εκπλήσσει κανέναν. Επίσης, πρέπει να αναφερθεί και η **επίθεση οπαδών της ΑΕΚ -κατά δήλωσή τους- στο φεστιβάλ των Radical Fans United (RFU), το 2013 στη Νέα Ιωνία**, όπου διαδραματίστηκαν σκηνές απείρου κάλλους, φτάνοντας στο σημείο να απειλήσουν ότι «θα πέσουν μαχαιριές» αν συνεχιστεί το φεστιβάλ. Εντοπίζονται δηλαδή επι-

όπως είναι φυσικό, είναι και οι μεγαλύτεροι υποστηρικτές της δράσης του τάγματος εφόδου του Μελισσανίδη. Τόσο το 2014, όσο και τώρα, οι φασίστες πανηγύριζαν και χαιρέτιζαν «συναγωνιστικά», όπως χαρακτηριστικά ανέφεραν, τη δράση των χουλιγκάνων. Μάλιστα, τα ασπόνδυλα των C18, αφού επιτέθηκαν στην κατάληψη τον Ιανουάριο του 2017, εξέδωσαν μία «ανάληψη ευθύνης», η οποία κάλλιστα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως προάγ-

ή τα φασιστάκια έχουν μαντικές ικανότητες ή βρίσκονται σε αγαστή συνεργασία με τον στρατό του Μελισσανίδη, ή τμήματα αυτού (αν δεν πρόκειται για συγκοινωνούντα δοχεία). Παρόλο που σε καμία των περιπτώσεων δεν θεωρούμε το σύνολο των φιλάθλων της ΑΕΚ, φασίστες (πώς θα μπορούσαμε, άραγε, όταν και πολλοί από εμάς είναι φίλαθλοι της ΑΕΚ), δεν γίνεται να παραβλέσουμε το γεγονός πως το εν λόγω τάγμα εφόδου δρα με κα-

θαρά φασιστικούς όρους για την καταστολή κάθε φωνής και λόγου, που αρθρώνεται και αντιτίθεται στα σχέδια του Μελισσανίδη να κάνει τη Φιλαδέλφεια, Μόντε Κάρλο. Σε κανέναν έμμισθο ή άμισθο τραμπούκο δεν θα λογοδοτήσουμε ως προς το αν θα εκφέρουμε λόγο για ζητήματα που αφορούν την πόλη μας, όπως η αποψίλωση ενός από τους τελευταίους πνεύμονες πρασίνου, που έχουν απομείνει εντός του αστικού ιστού. Τέτοιες λογικές, που ζέχνουν φασισμό και αντιδραστικότητα, δεν έχουν θέση στη Νέα Φιλαδέλφεια. Κλείνοντας, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε και στα... προοδευτικά συνθήματα, με τα οποία ρύπαναν για λίγο καιρό τα ρολά της κατάληψης. «Ολο το άλσος γήπεδο», «Ιησούς Χριστός Νικά» και ιδιαίτερα «ούτε αριστεροί, ούτε δεξιοί, μόνο hooligans της ΑΕΚ». Δεν θα σχολιάσουμε εκτενώς τα... «προτάγματα» αυτά, παρά μόνο το τελευταίο: ακριβώς τα ίδια, πέρα από την προφανή διαφοροποίηση στην ομάδα, λένε και οι οπαδοί του Ολυμπιακού από τότε που επιβλήθηκε η περιβόητη ντιρεκτίβα περί no politica, οπότε η κερκίδα τους μετατράπηκε σε φασιστικό θύλακα. Συμπτώσεις...

ΥΓ: Κάποιος εξ αυτών έγραψε επίσης στα ρολά της Στρούγκας «Αντιναζί γιατί εσείς δεν είστε»... Πάρ' το αλλιώς, μάστορα, βρήκες!